

NYBYGGGAREN

Det här är berättelsen om Gabriella. Det är utforskandet av drömmen om att gå sin egen väg och vad det är att leva av sina egna händer på ett gammalt vis.

Gabriella Andelius slog sig ner i skogen utanför Ulricehamn för ett tjugotal år sedan efter en framgångsrik idrottskarriär som downhillåkare och arbete som kock på fina restauranger. Hon ville fortsätta leva på sitt eget vis. Utan scheman, amorteringar eller en chef. Först byggde hon en liten stuga på lånad mark. Inför undrande grannar lärde hon sig timra, mura och bygga fönster.

Med hästar kan hon sköta den gamla harven och ta ner träd utan att lämna ärr i skogen. De är billiga och miljövänliga. En gammal Ferguson traktor som skulle platsa på museum backar upp djuren när de är för trötta eller arbetet är för långt bort.

I många år fanns ingen el. En enkel brunn. Eld och levande ljus lyser upp hemmet. Hundarna värmer hennes säng om natten och traskar efter henne om dagen. De vaktar gårdens djur från rovdjur. Räv, lodjur och varg rör sig i skogen runt gården.

Med tiden utökades marken. Det tillkom en liten ladugård. Stockhuset stod färdigt och solpaneler monterades upp. I köket ryms en gammal järnspis, en vedeldad bakugn och en italiensk gasspis.

Hon gifte sig och skiljde sig. Djuren blev fler och hon slaktar dem på gården.

Det är mer etiskt och köttet smakar bättre när djuren döts utan stress. Odlingarna organiseras som överkligt stora köksträdgårdar och från sina fält levererar hon med tiden råvaror till restauranger som de har svårt att finna i en tid där kvalitet på jordbruksprodukter förlorats för fokus på kvantitet.

Ett besök är en resa i tiden. Det är fascinerande att tänka sig att hundratusentals människor i Sverige lämnat små åkerlappar som de här i jakt på ett bättre liv i staden eller på andra sidan havet. Och att samma miljö nu kan erbjuda ett friare alternativ till den moderna storstadsstressen. Lika gripande är kontrasten mellan den urbana drömmen om lugnet på landet och Gabriellas hårda arbete i skogen och på fälten.

Bilderna är en berättelse om vilja, starka händer och mycket pannben.

Bilderna är tagna av Rolf-Göran Åström, dokumentärfotograf baserad på Styrso utanför Göteborg. Bildbehandling, print och montering är gjord av honom personligen. Ramarna är massiv ek från Gabriellas skog och hon har deltagit i produktionen på snickeriet. De är alltså båda del av de fysiska verken.

Organisationen KRAV och kafferosteriet Gringo Nordic tyckte om projektet och har stöttat utställningsproduktionen finansiellt.